

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/95/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010169
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovanej Mgr. O. Q., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr.zák., prerokoval na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2016 odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 20. 7.2016, sp.zn. 1T/31/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej Mgr. O. Q..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná Mgr. O. Q. uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v dňoch X..XXXX a XX. S. XXXX v A., pod zámenkou požičania peňazí, ktoré v lehote jedného mesiaca vráti, vylákala od poškodeného P. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom L. č. XXX finančnú hotovosť vo výškach 8.000 Eur a 14.968,44 Eur, hoci v čase vypožičania peňazí vedela, že ich v dohodnutom termíne nevráti a P. Z. finančnú hotovosť doposiaľ nevrátila, čím ho uviedla do omylu a spôsobila mu škodu vo výške 22.968,44 Eur.

Súd u obžalovanej Mgr. O. Q. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/131/2012 zo dňa 27.1.2015, právoplatným dňa 30.11.2015, ktorým bola uznaná vinnou pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov podmienene odložených s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, ako aj s povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému programu, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného P. Z., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom L. č. XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu.

V odvolaní uviedla, že nesúhlasí so závermi okresného súdu, pretože vo veci sa cíti byť nevinnou z dôvodu, že skutok, ktorý sa jej kladie za vinu, sa nestal. Poukázala na okolnosti pôžičky od poškodeného P. Z. stým, že predmetnú pôžičku splácala podľa svojich možností dobrovoľne, aj keď mala v tom čase na hlave viacero pôžičiek. Vôbec teda nie je možné hovoriť o podvode, o ktorom údajne obžalovaná mala vedieť, že peniaze nevráti, alebo nevráti v dohodnutom termíne, ako je podľa odvolateľa nesprávne uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia. Ide o krivé obvinenie zo strany poškodeného a justičné zlyhanie prvostupňového súdu. Pokiaľ ide o údajné vylákание od P. Z. finančnej hotovosti 8.000 Eur, je takisto

tvrdenie poškodeného živé a ide o krivé obvinenie poškodeného voči obžalovanej. V tomto smere bola obžalovaná uznaná vinnou napriek tomu, že okresný súd nedisponoval jediným relevantným priamym dôkazom o jej vine. Poškodený zneužil jej tiesnivú situáciu v čase, keď sa stala obeťou podvodu finančného makléra s falošnými identifikátormi o jeho totožnosti. Obžalovaná sa dostala do problémov, pretože podvodníka, ktorý vylákal od nej finančné prostriedky, nedokázala svojimi informáciami vypátrať. Nátlak poškodeného P. Z. sa vystupňoval do takej intenzity, že musela byť hospitalizovaná a liečená na psychiatrii v Košiciach. O nevierohodnosti poškodeného svedčia i rozpory v jeho výpovediach o okolnostiach, ako malo dôjsť k výberu hotovosti 8.000 Eur dňa 7. 3. 2011. V tomto smere bolo na škodu vecí, že okresný súd neakceptoval vykonanie dôkazov, ktoré by potvrdili obhajobu obžalovanej, ktorá bola navrhnutá dňa 7. 12. 2015. V súvislosti so sumou 8.000 Eur v ďalšom poukázala na to, že neexistujú žiadne relevantné dôkazy, ktoré by ju usvedčovali, ba práve naopak, listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise potvrdzujú a preukazujú, že poškodený P. Z. si zobral pôžičku v sume 8.080 Eur a túto sumu duplicitne chce zároveň vymáhať aj od obžalovanej.

Nepostupoval preto okresný súd správne, pokiaľ uveril pochybným vyjadreniam poškodeného a postačilo to na uznanie viny obžalovanej.

Preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý prvostupňový rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie, prípadne, aby sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanú spod obžaloby prokurátora oslobodil.

Na základe včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. a zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.; i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr.por.

Odvolací súd teda konštatuje, že okresný súd dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaná spáchala skutok tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu i náhrady škody. Odôvodnenie rozsudku teda učinil okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr.por.

K odvolaniu obžalovanej je potrebné uviesť, že závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku

si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku okresného súdu odkazuje bez potreby jeho výraznejšieho doplnenia.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených okresným súdom.

Krajský súd zdôrazňuje ďalej, že odvolateľ v prevažujúcej miere primárne vo svojom odvolaní namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Odvolanie je v podstate založené na opakovaných dôvodoch obhajoby obžalovanej použitej v konaní pred súdom prvého stupňa.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nález Ústavného súdu SR III. ÚS 339/08, IV. ÚS 252/04),

Mimo týchto zásadných záverov treba poukázať na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého prvostupňového rozhodnutia (strana 6, posledný odsek), kde okresný súd veľmi detailne a podrobne sa vysporiadal s obhajobou obžalovanej, i tvrdeniami poškodeného P. Z.. S týmto hodnotením dôkaznej situácie, ako už bolo aj vyššie uvedené, sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil a tým aj reaguje na odvolacie námietky obžalovanej a považuje ich za vyvrátené. Ani krajský súd nemal dôvod v tejto súvislosti neveriť tvrdeniam poškodeného P. Z., osoba ktorej nebola ničím spochybnená mimo tvrdení obžalovanej. Motivácia jej tvrdení je zjavná a logická a je vedená snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Napokon je potrebné uviesť, že obhajoba obžalovanej ohľadne jej údajného podvedenia podvodným finančným maklérom bola predmetom preskúmania odvolacieho súdu v inej trestnej veci 4T/131/2012 týmto odvolacím senátom (6TO/72/2015), kde krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že ... tvrdenie, že bola neznámou osobou vystupujúcou pod menom Z. Z. využitá jej „naivita“, je z hľadiska trestnej zodpovednosti absolútne irelevantné, nakoľko u odvolateľky ide o trestne zodpovedný subjekt.

Pokiaľ sa týka výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák., je potrebné uviesť, že ide o rozhodnutie jednoznačne vydané v jej prospech. Tento výrok vzhľadom k tomu, že nebol napadnutý prokurátorom, nemohol byť preskúmaný z hľadiska či je primeraný a dostačujúci. Krajský súd mohol len konštatovať, že takýto postup zo strany okresného súdu bol možný a minimálne formálne je v súlade so zákonom.

Správne postupoval okresný súd, pokiaľ poškodeného P. Z. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Aj tento výrok okresný súd primerane odôvodnil s tým, že napokon tento výrok nebol ani bližšie napadnutý, bol však preskúmaný v súvislosti s tým, že odvolanie obžalovanej smerovalo predovšetkým do výroku o vine.

Z týchto dôvodov krajský súd nevyhovел odvolaniu obžalovanej a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.